

عنوان مقاله:

کاربرد مصالح اکوبریک در صنعت ساختمان بعنوان راهکاری جهت دستیابی به توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ایمان میرشجاعیان حسینی - دکتری معماری، مدرس گروه معماری موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد

مریم غروبی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته معماری داخلی، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد

سیمین ساعد یوسفی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته معماری داخلی، موسسه آموزش عالی فردوس، مشهد

خلاصه مقاله:

مصالح اکوبریک یکی از مهمترین راهکارها در جهت دستیابی به معماری پایدار محیطی است. این مصالح بر خلاف مصالح دیگر همراه با طبیعت است نه در مقابل آن و استفاده از انرژی تجدید پذیر بعنوان جایگزین سوختهای فسیلی و در نتیجه جلوگیری از تباهی منابع طبیعی و آلودگی محیط زیست دارد شناخت فناوریهای نوین و مزایای استفاده از آنهاست که با معماری هوشمند و سیستم مدیریتی ساختمان تحقق می یابد و موجب کاهش مصرف انرژی و همچنین تامین شرایط آسایشی مطلوب برای ساکنان ساختمان سبز میگردد. مصالح اکوبریک (سبز) دوستدار محیط زیست، قابل تجزیه به صورت زیستی، تجدیدپذیر و قابل بازیافت می باشند. هدف از کاربرد این مصالح در ساختمان های سبز کاهش آسیب آن بر روی محیط و منابع انرژی و طبیعت است. با توجه به نقش پررنگ مصالح سبز در معماری پایدار در این مقاله به مقوله مصالح سبز پرکاربرد پرداخته می شود که از روش تحقیق بصورت توصیفی تحلیلی بوده و گرد آوری اطلاعات از طریق کتب و مقالات بین المللی است. اهداف کلی این مقاله معرفی مصالح سبز قابل کاربرد در ساختمان های سبز با توجه شرایط محیطی و همچنین هماهنگی که این نوع مصالح با معماری پایدار جهت بهره برداری مناسب از منابع و انرژی جلوگیری از آلودگی هوا و مطابقت آنها با محیط است نیز پرداخته می شود. در نتیجه استفاده مناسب و مشخص از منابع طبیعی و اصول اکولوژیکی و مدیریت مناسب ساختمان سازی به حفظ منابع طبیعی محدود و کاهش مصرف انرژی کمک می نماید

کلمات کلیدی:

ساختمان سبز، معماری سبز، مصالح سبز، مصالح هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237643>

